

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/602-3/2017	
Érkezett: 2017 ÁPR 11.	
Póldány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 0 db	

Ügyszám: 7.P.III.21.455/2016.

Alkotmánybíróság

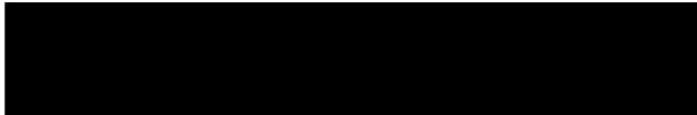
részére

Budapest

Donáti u. 35-45.

1015

hiánypótlása

sz. alatti lakosnak

Képv.:

DR. DÓBOS ISTVÁN ÜGYVED
1026 Budapest
Erzsébet fasor 43/A/1.
www.doboslegal.eu

a Kúria Pfv.III.20.004/2016/5. számú ítélete
ellen

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [REDACTED] alatti lakos –
kívüljegyzett és korábban csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm útján - a T.
Alkotmánybíróság előtti IV/602-1/2017. sz. alatti ügyben, a Budapesten, 2017. március 2.
napján kelt levelére figyelemmel, **a hiánypótlási felhívásnak foglaltaknak eleget téve a
következő**

b e a d v á n y t

terjesztem elő.

Tisztelettel előadom, hogy alkotmányjogi panasz indítványomat – a hiánypótlásra felhívással
ellentétesen – nem csupán az Alaptörvény B) cikk 1) bekezdésére alapítottam, hanem az
Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének és a XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmére. Ezen
felül adtam elő, hogy ezeken túl álláspontom szerint, a B) cikk 1) bekezdését is sérti.

Ismételten tisztelettel előadom, hogy az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés akként
rendelkezik, hogy *„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás
nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben
meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”*, továbbá az Alaptörvény XXVIII.
cikk (1) bekezdés szerint *„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat
vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és
pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el”*.

A tisztelt Alkotmánybíróság korábbi határozatában kifejtette, hogy a tisztességes eljáráshoz
való jog olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével
lehet csupán megítélni /6/1998. (III. 11.) ABH./

Hivatkoztam korábban is a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (továbbiakban
Pp.) 2. § (1) bekezdésére, mely alapján a bíróságnak az a feladata, hogy a feleknek a jogvita
elbírálásához, a perek tisztességes lefolytatásához és ésszerű időn belül történő befejezéséhez
való jogát érvényesítse.

Ahogy arra korábban is hivatkoztam: *„A hatóság fogalmába tágabb értelemben minden
jogalkalmazó szerv beletartozik, így a közigazgatási szervek mellett a bíróságok is. Ez
utóbbiakra azonban elsősorban az Alaptörvény XXVIII. cikkében garantált fair eljárás elve*

vonatkozik, míg e cikk általánosan követendő a hatósági ügyekben eljáró közigazgatási szervek számára is.”

Mindezek alapján megállapítható, hogy az Alaptörvény XXIV. cikkének (1) bekezdése minden hatóságra, **így a bíróságokra is vonatkozik.**

Az Alaptörvény ezen cikke mindenki számára biztosítja azon jogot, hogy az ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. Ennek biztosítására az Alaptörvény felállít egy olyan kötelezettséget is a hatóságok számára, amely szerint azok kötelesek döntéseiket törvényben meghatározottak szerint indokolni. Ebből következik, hogy **a tisztességes eljáráshoz való jog részét képezi a hatóságok oldaláról az a kötelezettség is, hogy döntéseiket törvényben meghatározottak szerint indokolják; amennyiben a hatóságok nem eszerint járnak el, úgy sértik a mindenki számára biztosított tisztességes eljáráshoz való alapjogot.**

Újfént előadom, hogy álláspontom szerint az első fokon és a másodfokon eljáró bíróságok, valamint a Kúria általam hivatkozott ítélete az alábbiak szerint sérti az Alaptörvény XXIV. cikkének (1) bekezdését:

Arra vonatkozóan, hogy a bíróság az ítéletét milyen szempontok szerint köteles indokolni, a Polgári Perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 221. § (1) bekezdése rendelkezik: „Az ítéletben röviden elő kell adni a bíróság által megállapított tényállást az arra vonatkozó bizonyítékok megjelölésével, **hivatkozni kell azokra a jogszabályokra, amelyeken a bíróság ítélete alapszik.** Meg kell röviden említeni azokat a körülményeket, amelyeket a bíróság **a bizonyítékok mérlegelésénél** irányadónak vett, végül utalni kell azokra az okokra, amelyek miatt a bíróság valamely tényt nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte”.

Tisztelettel előadom, hogy az első fokon eljáró Budai Központi Kerületi Bíróság ítéletének indoklásában előadta, hogy „Néhai súlyos egészségi állapotban, kifejezetten sok alapbetegséggel terhelten került be 2007. április 1-én az alperesi kórházba”.

Előadta továbbá, hogy „Az egészségügyi ellátó rendszer fejlesztéséről szóló 2006. évi CXXXII. törvény 4. § (3) bekezdése alapján hozott 5962-1/2007-1000 MIN számú

miniszteri határozat a Szent Margit Kórházban 2007. április 01-jétől megszüntette a sebészeti, a szülészeti, nőgyógyászati osztály és a perinatális intenzív centrum működését. A miniszteri határozat értelmében a 2007. március 31-ig a sebészeti osztályra felvett betegek kórházi ellátása még befejezhető, az utolsó beteg elbocsátásáig a központi műtő üzemel.

A miniszteri határozat figyelemmel az alperesi kórház főigazgatója 2007. április 01-jétől betegfelvételi zárlatot rendelt el a sebészeti osztályon.”

A bíróság indoklásában előadta azt is, hogy [REDACTED] a sebészeti osztály osztályvezető főorvosa telefonon tájékoztatta néhait és feleségét a fenti körülményről, hangsúlyozva, hogy a 2007. március 31-én történő felvétel a műtét elvégezhetőségének a feltétele. Néhai - ezt elfogadva – megbeszélte [REDACTED] hogy 2007. március 31-én történik a betegfelvétel, de hétvége lévén és adaptációs szabadság okán 2007. 01-jén foglalja el az osztályon a részére fenntartott ágyat.

Néhai a fentiek szerint 2007. március 31-én felvételre került az alperesi intézetbe, majd ténylegesen 2007. április 1-én foglalta el a részére fenntartott ágyat.”

Ki kívánom emelni, hogy az ügyben meghallgatott felek, valamint tanúk egyértelműen és egybehangzóan akként nyilatkoztak, hogy néhai férjem 2007. április 1. napján került be a kórházba, tehát kétséget kizáróan bizonyítást nyert, hogy ekkor került betegállományba.

Ezzel kapcsolatosan az alábbiakat kívánom megjegyezni:

Egyértelműen megállapítható, hogy [REDACTED] és a Szent Margit Kórház között létrejött megbízási szerződés semmis, mivel azt a jogszabály megkerülésével kötötték. A Polgári Törvénykönyv 6:88. § [Semmisség] (1) bekezdése kimondja, hogy “A semmis szerződés megkötésének időpontjától érvénytelen. A semmisség megállapításához külön eljárásra nincs szükség; a szerződés semmisségét a bíróság hivatalból észleli.”

Az eljárás során több közokirattal alátámasztva bizonyossá vált, hogy férjemen nem lehetett volna elvégezni az operációkat, mivel ő 2007. április 1.-én került be a kórházba, vagyis ekkor került felvéve a betegállományba. Az a körülmény, hogy férjemet a Szent Margit Kórház 2007. március 31.-én regisztrálta, mint felvett (betegállományba vett) beteg, egyértelműen jogszabály

megkerülésének tekintendő, melyből következik, hogy férjemen a műtétet egy semis szerződés alapján végezték el. **Ezen tényt az eljáró bíróság figyelmen kívül hagyta, jogszabályban rögzített kötelezettségüknek, vagyis a hivatalból történő észlelésnek, annak ellenére, nem tettek eleget, hogy jómagam – képviselőmön keresztül – hivatkoztam rá az eljárás során.**

Fentiekkel ellentétesen, az első fokon eljáró bíróság akként indokolt, hogy az alperes elvégezhette a műtétet.

Az első fokú ítélet elleni fellebbezésemben, a fentieket részletesen előadtam, mely vonatkozásában a másodfokon eljáró Fővárosi Törvényszék indoklásában arra hivatkozott, hogy nem vizsgálhatta az egészségügyi szolgáltatás ellátására irányuló megbízási típusú szerződés semmisségét, mivel az elsőfokú eljárás során jómagam arra nem hivatkoztam. Itt kívánom megismételni, hogy a tárgyalási jegyzőkönyvekből is kítűnik, hogy jogi képviselőmön keresztül hivatkoztam rá, továbbá azon tényre is szeretnék újfent rámutatni, hogy a bíróságnak a semmisséget, hivatalból is kötelessége lett volna észlelni.

Egyébiránt a Fővárosi Törvényszék indoklásában előadta, hogy álláspontja szerint az első fokon eljáró bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy az alperes részéről a műtét még elvégezhető volt és utalt az elsőfokú bíróság indoklására.

Ezt követően a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság az ítéletének indoklásában, a tényállás rövid leírása során előadja, hogy “A felperes férje súlyos egészségi állapotban, sok alapbetegséggel 2007 április 1-jén került a Szent Margit Kórházba,...”, majd ezzel ellentétesen hivatkozott az első és másodfokon eljáró bíróságok ítéletének indoklásában foglaltakra.

Álláspontom szerint a fentebb nevezett és az ügyben eljáró bíróságok, megsértettek az általam hivatkozott - Alaptörvényben nevesített - jogaimat azzal, hogy elmulasztották a Pp. 221. § (1) bekezdésében foglalt bizonyítékok mérlegelésére vonatkozó kötelezettségüket. Mulasztásuk abban nyilvánul meg, hogy – okiratellenesen – **nem vették figyelembe a miniszteri rendeletet**, továbbá részrehajlóan, a rendelkezésre álló okiratokat úgy értékelték, hogy az az alperes állításait támassza alá, annak ellenére, hogy az eljárás során a meghallgatott felek, tanúk és magukból az okiratokból is kitűnt, hogy valójában az alperes 2017. április 1.-én vette férjemet fel a betegek közé és így kötött vele egészségügyi szolgáltatásra vonatkozó megbízási szerződést, melyet nem tehetett volna. Ezen túl az eljáró bíróságoknak, hivatalból kellett volna

észlelni ezen megbízási szerződés semmisségét, ennek ellenére, továbbá azon tény ellenére, hogy jómagam az eljárás során erre hivatkoztam, nem vette figyelembe, hanem az első fokon eljáró bíróság megállapította, hogy megfelelően járt el az alperes, továbbá a másodfokon, valamint a felülvizsgálati eljárás során eljáró bíróság, pedig hivatkozott ezen érvelésre, mint helyes döntésre. **Álláspontom szerint ezzel az eljáró hatóságok, mely jelen esetben a három bírói fórum, megsértették az Alaptörvényben XXIV. cikk (1) bekezdésében és XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt alapvető jogomat.** Tehát az eljáró bíróságok azzal, hogy egy miniszteri rendelettel ellentétes gyakorlatot mondtak ki helyesként, továbbá jogszabályban foglalt köteleességüknek nem tettek eleget, azzal megsértették az Alaptörvényben foglalt – fent nevesített jogaimat.

Ahogy arra az Alaptörvény Kommentár fent idézett rendelkezése utal, a tisztességes eljáráshoz való jogot tágabb értelemben, minden hatóság számára kötelezően az Alaptörvény XXIV. cikkének (1) bekezdése mondja ki, míg szűkebb értelemben, specifikusan a bíróságok által biztosítandó tisztességes eljáráshoz való jogot az Alaptörvény XXVIII. cikke rögzíti.

Ennek megfelelően álláspontom az, hogy az előadottak nem csak az Alaptörvény XXIV. cikkének (1) bekezdését, hanem az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdését is sérti. Mivel a hatóságokra vonatkozó tisztességes eljárás követelménye magában foglalja a bíróságok tisztességes eljárásának követelményét, úgy amennyiben a bíróság nem tisztességesen jár el, automatikusan sérül az Alaptörvény XXVI. cikkének (1) bekezdése és az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdése is.

Végezetül, tisztelettel előadom, hogy véleményem szerint az eljárást, az ügyben eljáró bíróságok, méltánytalanul elhúzták, így az szintén az Alaptörvényben rögzített jogomat sérti.

Fentiekre tekintettel, kérem, hogy a korábban benyújtott alkotmányjogi panasz indítványomnak helyt adni szíveskedjenek.

Budapest, 2017. április 6.

Tisztelettel:

[Redacted signature]

DR. DOROTTYÁN ÖGYVÉD
Budapest
43/A/1.
www.doboslegal.eu